

επίσκοπος Παριίων

[ναξαριακές Μορφές](#)

Ο άγιος πατήρ ημών Γερμανός γεννήθηκε τον 6^ο αιώνα

στο Ωτέν. Μετά τις σπουδές του αποσύρθηκε σε έναν συγγενή του και επί δεκαπέντε χρόνια διήγε μαζί του βίο θεάρεστο, με άσκηση, προσευχή και ύμνους. Καθώς ή εύωδία των αρετών του απλώθηκε στην περιοχή, ο επίσκοπος του Ωτέν τον χειροτόνησε πρεσβύτερο (530), εν συνεχεία δέ ο διάδοχος εκείνου του ανέθεσε τήν ήγουμενία τής Μονής του αγίου Συμφοριανού. Η αυστηρότητα του τον έφερε ενίοτε σέ αντίθεση μέ τον επίσκοπο, γεγονός που του κόστισε μάλιστα μία φορά τήν φυλάκιση του. Η πόρτα τής φυλακής άνοιξε από μόνη της, αλλά ο άγιος δεν δέχθηκε νά διαβεί τό κατώφλι, παρά μόνο αφού έλαβε εντολή.

Περί το 555, κλήθηκε στο Παρίσι από τόν βασιλιά Χιλδεβέρτο και ορίσθηκε νά χειροτονηθεί επίσκοπος τής πόλεως. Στο νέο του αυτό αξίωμα, ο ταπεινός Γερμανός δεν άλλαξε στο παραμικρό τήν αυστηρότητα του βίου του, ούτε τήν

ενδυμασία του. Μέχρι τήν τελευτή του, παρέμεινε μοναχός καί ασκητής, προσθέτοντας στήν τάση του προς τήν ευαγγελική τελειότητα τήν μέριμνα γιά τήν σωτηρία του λαού του τόν όποιο παραινούσε ακαταπόνητα. Τό κήρυγμα του έβρισκε στήριγμα περίλαμπρο στήν δωρεά τών θαυμάτων, τήν οποία ο Θεός του είχε επιδαφιλεύσει. [\(περισσότερα...\)](#)